

T.C.
ZONGULDAK BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ
TIP FAKÜLTESİ

2017-2018 EĞİTİM-ÖĞRETİM DÖNEMİ
DÖNEM III KANITA DAYALI TIP UYGULAMALARINDA
YAPILAN ÖĞRENCİ ARAŞTIRMALARI

ZONGULDAK

2018

İÇİNDEKİLER

Araştırmanın adı	Sorumlu öğretim üyesi	Sayfa no
Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Buldukları Dönemlere Göre Organ Bağışı Hakkındaki Farkındalık ve Görüşlerinin Değerlendirilmesi	Prof. Dr. N. Aydın Mungan	3
Tıp Fakültesi Eğitiminin Meme Kanseri Farkındalığına Etkisi	Prof. Dr. Güldeniz Karadeniz Çakmak	4
Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Buldukları Dönemlere Göre Hepatit B Virüsü Hakkındaki Bilgi Düzeylerinin Karşılaştırılması	Prof. Dr. Güven Çelebi	5
Tuzak Nöropati Ön Tanılı Hastalarda EMNG Tetkik İsteminde Öykü Ve Muayene Bulgusu Bilgilerinin Varlığı İle Tetkik Sonucunun Tutarlılığı	Prof. Dr. Tuğrul Atasoy	6
BEÜN Tıp Fakültesi Dönem III Öğrencilerinin Eğitim Programı Konusundaki Bilgi Düzeylerinin Belirlenmesi Araştırması	Prof. Dr. Erol Aktunç	8
Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Sigara İçme Sıklığı Ve Sigara İle İlgili Bilgi Tutum Ve Davranışları	Prof. Dr. Erol Aktunç	10
Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalında Bir Yıllık Dönemde Kansere Tanısı Alan Olguların Değerlendirilmesi	Prof. Dr. Banu Doğan Gün	12
Gebelerde Anksiyete Durumunun Değerlendirilmesi	Prof. Dr. Aykut Barut	13
Solunum Yolu Viral Etkenlerinin Sıklığı	Prof. Dr. Canan Külâh	14
Hekim Tutumlarının Hastalar Tarafından Değerlendirilmesi	Doç. Dr. Mutlu YÜKSEK	15
Mezuniyet Öncesi Ve Sonrası Hekimlerin Beyaz Önlüğe Bakışı	Doç. Dr. Ayşe Semra Demir Akça	16
Yeni Saat Uygulamasının Üniversite Öğrencilerinin Günlük Yaşantısına Etkilerinin İncelenmesi	Doç. Dr. Zehra Safi Öz	17
Diyabete Bağlı Makül Ödemi Olan Hastalarda Yaşam Kalitesinin Belirlenmesi	Doç. Dr. Atilla Alpay	18
Toplum Kökenli Üriner Sistem Enfeksiyonları: Etkenler, Antibiyotik Duyarlılıkları Ve Risk Faktörleri	Doç. Dr. Nihal Pişkin	19
Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Kahvaltı Yapma Alışkanlığının Okul Başarısı Üzerine Etkisi	Doç. Dr. Ferit Akgül	20
Bülent Ecevit Üniversitesi Öğretim Üyelerinin Tamamlayıcı Ve Alternatif Tıp (Tat) Yöntemleri İle İlgili Bilgi Ve Tutumları	Dr. Öğr. Üyesi Fûruzan Köktürk	21
BEÜ Sağlık Uygulama Ve Araştırma Hastanesi Dahiliye Ve Hematoloji Polikliniklerinde Demir Eksikliği Anemisi Tanısı Alan Hastaların Epidemiyolojik İncelemesi	Prof. Dr. Şehmus Ertop	22

**BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN BULUNDUKLARI
DÖNEMLERE GÖRE ORGAN BAĞIŞI HAKKINDAKİ FARKINDALIK VE GÖRÜŞLERİNİN
DEĞERLENDİRİLMESİ**

Oya Nur ALTUN*, Naile Hazal ZEYNELOĞLU*, Oğuz Kağan KÜREKLİ*, Oğuzhan ŞAŞAL*, Onur GÖZEN*, Murat Caner HASAR*, Oğuz Kağan ULUDAĞ*, N. Aydın MUNGAN**

*Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dönem III öğrencisi

** Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Üroloji AD öğretim üyesi

ÖZET

Bu araştırmada Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinin sınıf düzeylerine göre organ nakli konusunda bilinç ve farkındalıklarının değişip değişmediğinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırma yöntemi olarak organ bağış hakkında 17 soru içeren anketin, tıp fakültesi öğrencilerinin her birine gönüllü katılım esasına dayanarak uygulanması amaçlanmıştır. Anketlerin değerlendirilmesi sonucunda alınan eğitim yılına göre organ nakli bilincinin istatistiksel olarak anlamlı derecede arttığı tespit edilmiştir. Buna dayanarak tıp eğitiminin organ bağış üzerinde olumlu etkisi olduğu sonucuna varılmıştır.

ANAHTAR SÖZCÜKLER

Organ Bağış, Farkındalık, Tıp fakültesi öğrencileri, Eğitimin önemi

TIP FAKÜLTESİ EĞİTİMİNİN MEME KANSERİ FARKINDALIĞINA ETKİSİ

Mizgin Solmazer*, Özlem Apsar, Samed Bulut*, Merve Gül Aksoy*, Özge Eğrikılıç*, Mustafa Kıvanç Öztürk*, Miray Yücel*, Gül Deniz Karadeniz Çakmak**

* Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dönem III öğrencisi

** Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi AD öğretim üyesi

ÖZET

Giriş: Meme kanseri gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde kadınlar arasında en sık görülen kanser türü olması ve insidansının günden güne artması sebebiyle önemli bir sağlık sorunudur. Diğer kanserlerde olduğu gibi meme kanserinde de erken tanı; etkin tedavi ve insan ömrünün uzatılması açısından önemlidir.

Gereç- Yöntem: Araştırmamız tıp fakültesi eğitiminin öğrencilerdeki meme kanseri farkındalığına etkisini görmek amacıyla yapılmış kesitsel, tanımlayıcı tipte bir araştırmadır. Örneklem Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi bünyesindeki dönem 1 ve dönem 6 öğrencilerinden rastgele seçilerek belirlenmiştir. Araştırmada anket yöntemi uygulanarak veriler toplanmıştır.

Bulgular: Araştırma 50'si dönem 1 ve 50'si dönem 6 olmak üzere toplamda 100 kişiden oluşan tıp fakültesi öğrencilerine uygulanmıştır. Toplamda 44 erkek ve 56 kadın olmak üzere; dönem 1'lerin 25'i (%50) kadın, 25'i (%50) erkek; dönem 6'ların 31'i (%62) kadın, 19'u (%38) erkektir. Katılımcıların %57,9'u meme kanseri insidansını 'her 8 kadından biri' olarak bilmektedir. Katılımcılar arasında kendi kendine meme muayenesi yapmayı bilenlerin oranı %71 iken %29'u bilmemektedir. Kendi kendine meme muayenesini ; %87,5 oranla 49 kadın öğrencinin(n=56),%50 oranla 22 erkek öğrencinin bildiği (n=44) saptanmıştır(p<0,001). Katılımcıların % 89'u mamografinin, %90'ı kendi kendine meme muayenesinin, %78 i doktor muayenesinin, %12'si MR'ın , %37'si USG'nin meme kanserinde erken tanı için tarama yöntemi olduğunu düşünmektedir. Katılımcıların %59,4'si 40 yaşından itibaren,%20,8'si 20 yaşından itibaren, %10,4'u 30 yaşından itibaren, %9,4'u 50 yaşından itibaren mamografinin gerekli olduğunu düşünmektedir.

Tartışma: Meme kanseri, dünya genelinde kadınlar arasında en sık görülen kanser türüdür ve kadınlarda kansere bağlı ölüm oranının en yaygın ikinci nedenidir. Ülkemizde görülme sıklığı da artmaktadır. Sağlık hizmeti sadece hastaları tedavi etmede önemli bir rol oynamakla kalmaz, aynı zamanda erken tanı ve tarama bilincini geliştirmekten de sorumludur. Yıllık mamografi ve klinik meme muayenesi, meme kanserinden ölümleri azaltmaktadır.

Katılımcılardan azımsanmayacak bir grup sigara ve alkolü risk faktörü olarak nitelendirmemektir (%33,%43). AgaKhan Hospital Karachi'de yapılan benzer bir çalışmada da bizim çalışmamızı destekler şekilde sigarayı risk faktörü olarak görmeyen bir grup katılımcı tespit edilmiştir.⁴ Yine aynı çalışmada erken menarş-geç menapoz, nullipariteyi yüksek oranda katılımcı risk faktörü olarak belirtirken (%90,%96,%94) bizim çalışmamızda daha düşük oranda bulunmuştur (%58,%60,%50). Her iki çalışmada da ailede kanser öyküsünün risk faktörü olarak seçilme oranı yüksektir.

Sonuç: Çalışmamızda dönem 1 öğrencilerinin dönem 6 öğrencileri kadar meme kanseri hakkında bilgi sahibi olmadıkları fakat meme kanseri farkındalıkları mevcuttur. Dönem 1 öğrencilerinin özellikle meme kanserinin tanı ve tedavisinde daha az konuya hakim oldukları dönem 6 öğrencilerinin tıp fakültesi eğitiminin etkisiyle bu konularda daha donanımlı oldukları tespit edilmiştir.

**BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN BULUNDUKLARI
DÖNEMLERE GÖRE HEPATİT B VİRÜSÜ HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİNİN
KARŞILAŞTIRILMASI**

Büşra KARAVUŞ*, Büşra Nur TAŞDELEN*, Deren AKDAR*, Dilara TAŞKIRAN*, Dilara YİTİZ*, Edaviye AKDOĞAN*, Ege KARASIL*, Prof. Dr. Güven ÇELEBİ**

*Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dönem III öğrencisi

** Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji AD öğretim üyesi

ÖZET

Bu araştırmada Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinin sınıf düzeylerine göre Hepatit B Virüsü hakkındaki bilgi düzeylerini tespit etmek ve yıllara göre değişip değişmediğinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırma yöntemi olarak Hepatit B Virüsü hakkında 41 soru içeren anketin, tıp fakültesi öğrencilerinin her birine gönüllü katılım esasına dayanarak uygulanması amaçlanmıştır. Anketlerin değerlendirilmesi sonucunda alınan eğitim yılına göre Hepatit B Virüsü hakkındaki bilgi düzeyinin belirgin bir şekilde artış gösterdiği bulunmuştur. Sonuç olarak temel ve klinik bilimler eğitimine paralel olarak Hepatit B Virüsü hakkındaki bilgi düzeyinin lineer bir artış gösterdiği sonucuna varılmıştır.

ANAHTAR SÖZCÜKLER

Hepatit B Virüsü, Tıp fakültesi öğrencileri, Bilgi düzeyi, Bulaş yolu, Aşı, Korunma yolu, Karaciğer

TUZAK NÖROPATİ ÖN TANILI HASTALARDA EMNG TETKİK İSTEMİNDE ÖYKÜ VE MUAYENE BULGUSU BİLGİLERİNİN VARLIĞI İLE TETKİK SONUCUNUN TUTARLILIĞI

İlhan Batmaz¹, Rafet Emre Doğan¹, Emine Esra Esmeray¹, Sinan Gündüz¹, Yurdağül Başak Güngör¹, Betül Şevval Kavuk¹, Eymen Bera Sevindik¹, Eda Tagriverdi¹, H.Tuğrul Atasoy²

1 Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem III öğrencisi

2 Prof. Dr., Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji A.D.

ÖZET

GİRİŞ

Tuzak nöropatiler klinik pratikte oldukça sık rastlanılan hastalık grubunu oluşturur. ENMG laboratuvarından yapılan tetkik istemlerinde en sık yer alan ön tanıları tuzak nöropatiler oluşturur (1,2). Tuzak nöropati ile uyumlu şikayet ve muayene bulgusu olan hastalar günlük tıp pratiğinde nöroloji, beyin cerrahi, fizik tedavi ve rehabilitasyon, ortopedi, plastik cerrahi, dahiliye, çocuk hastalıkları ve dermatoloji polikliniklerine başvurmaktadır. Tuzak nöropati ön tanısı ile ENMG tetkik istemi oldukça fazla ve farklı sayıda klinik daldan yapılmaktadır. Bunun sonucu olarak tetkik isteminde var olabilen eksikliklerin hastane genelinde saptanabilme şansını vermektedir.

Tetkik istemindeki ön tanı ile tetkik sonucu konulan tanı farklı olabilmektedir. Öykü ve muayene bulguları aynı zamanda ENMG tetkikini gerçekleştirecek doktor için de mutlak gereklidir. ENMG tetkiki gerçekleştirilirken ön tanıları uygun protokoller öncelikle seçilmektedir. Bu protokollerin saptanmasında ve tetkik sürecinde kimi uygulamaların değiştirilmesinde ve/veya eklenmesinde öykü ve muayene bulguları oldukça belirleyici olmaktadır. Bu nedenle öykü ve muayene bulgularının yeterliliği tetkik protokollerinin saptanmasında, uygun hale getirilmesinde edilmesinde ve tetkikin sonuçlandırılıp rapor yazılmasında oldukça önemli etkenlerdir. Bu nedenle bu çalışmada farklı polikliniklerden EMNG laboratuvarına tuzak nöropati ön tanısı ile sevk edilen hastaların anamnez ve muayene bulgularının varlığı ile ön tanı-son tanı uyumunun ilişkisini araştırmayı amaçladık.

GEREÇ VE YÖNTEM:

ENMG laboratuvarımızda verilerin toplanmaya başlayacağı 25/01/2017 tarihinden önce bu tarihten geriye doğru tuzak nöropati ön tanısı ile ENMG tetkiki istenmiş ve yapılmış olan 222 hastanın verileri kayıt edildi. Hastaların muayene oldukları poliklinikte tetkik istemi yapıldığında oluşan ve Nörofizyoloji laboratuvarındaki tetkik istem sayfasında yer alan klinik veriler incelendi. Nörofizyoloji laboratuvarındaki tetkik istem dosyasından ve bu dosya üzerinden incelenebilen poliklinik dosya bilgilerinden yaş, cinsiyet, gönderen poliklinik, öykü bilgisi ve muayene bilgileri toplanıp kayıt edildi. Daha sonra gerçekleştirilen tetkik raporu incelenip tetkik sonucu ile varılan tanı/tanılar kayıt edildi. Ayrıca istemin yapıldığı polikliniğin istem yapıldığı günkü toplam hasta sayısı kayıt edildi.

BULGULAR

Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi EMG laboratuvarına 26 Temmuz 2017-25 Ocak 2018 tarihleri arasında “tuzak nöropati” açısından tetkik edilmek üzere yönlendirilen 222 hastanın geriye dönük olarak taraması yapıldı. Bu 222 hastanın 14’ü (6 hasta servis istemi, 5 hasta gelmemiş, 2 poliklinik dışı istem, 1 tane yanlış

protokolden istem) çalışma dışı bırakıldı. Ayrıca 9 hasta da ön tanı bilgisi girilmediği için istatistiksel verilere dâhil edilmedi. Kalan 199 hasta istatistiksel olarak değerlendirildi.

Hasta dosyalarında hem öykü hem de muayene bulgusunun birlikte bulunduğu hasta sayısının 67(%33,6) olduğu saptandı. Hastaların muayene oldukları bransa ait poliklinik dosyaları incelendiğinde 153(%76,9)'ünde öykü bilgisi girildiği; 46(%23,1)'sında öykü bilgisi girilmediği görüldü. Ana dosyalara bakıldığında 114(%57,3)'ünde muayene bulgusu olmadığı; 85(%42,7)'sinde muayene bulgusu olduğu görüldü. ENMG sonuçlarının değerlendirilmesiyle hastaların 107(%53,8)'sinde KTS, 9(%4,5)'unda ulnar, 3(%1,5)'ünde KTS+ulnar, 2(%1)'sinde PNP(polinöropati), 1(%0,5)'inde PNP+tuzaknöropati tespit edildi.(Tablo 3) Sadece bir hastada 1(%0,5)'inde bunların dışında bir EMG tanısı olduğu görüldü. İncelemeye alınan hastaların 76(%38,2)'sının ise EMG incelemesinin normal olduğu saptandı. Ön tanı ile son tanı uyumuna bakıldığında 116(%58,3)'sının son tanısının ön tanı ile uyumlu olduğu, 83(%41,7)'ünün ise uyumsuz olduğu bulundu

TARTIŞMA

Çalışmamızda doktorların doldurduğu hasta kayıt sisteminde hasta öyküsü ve muayene bulgusu olup olmaması, EMG son tanı ile uyumlu olup olmadığı değerlendirilmiştir. Buna göre ön tanı ile son tanı arasında uyum bulunan 116 hastanın 38'inin (%32,8) isteminde öykü ve muayene bulgusu var iken ön tanı ile son tanının uyumsuz olduğu grupta (n=83) dosyada öykü ve muayene bulgusu olan hasta sayısı 29 (%34,9) olarak bulundu. (Tablo 6) Diğer bir şekilde belirtirsek; hem muayene hem de öykü bulgusunun birlikte olduğu 67 hastanın 38'inde (%56,7) son tanı ön tanı ile uyumlu bulundu.(29(%43,3) kadarında ise uyumsuzdu.) Muayene ve öykü bilgisi olmayan hastalarda ise bu oran %59,09 (132 hastanın 78'inde)olarak bulundu. Aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı değildi.

Ayrıca istem yapılan polikliniğin o günkü toplam hasta sayısının (poliklinik yükü) muayene ve öykü bilgisinin girilip girilmemesine etkisinin varlığını ve ön tanı- son tanı uyumu olan ve olmayan gruplarda farklı olup olmadığını inceledik. Öykü ve muayene bulgusunun tam olduğu grup ile eksik olduğu grup arasında ve ön tanı-son tanı uyumlu olan grup ile olmayan grup arasında poliklinik yükü açısından bir fark olmadığını gördük.

Çalışmamızda istem dosyasında öykü ve muayene bulgusuna yer verilmesinin ön tanı ile tetkik sonrası son tanı uyumunu arttırdığına ilişkin bir bulgu saptayamadık. Hem istem dosyasında hem de poliklinik dosyasında öykü ve muayene bulgusunun olduğu hastalar ile bu bilgilerin olmadığı hastaların ön tanı- son tanı uyum oranları benzer bulundu. Bir diğer bulgumuzda hekimlerin poliklinik dosyasına girdikleri öykü ve muayene bilgilerine istem dosyasında daha az oranda yer verdikleriydi. Bu sonuçların nedenlerini düşündüğümüzde öncelikle kısıtlı sürede yapılan çalışmamızda geriye dönük inceleme zamanının kısalığı ve hasta sayısının azlığının öncelikli etken olduğunu düşünmekteyiz.

Çalışmamızda poliklinik dosyasında var olan öykü ve muayene bulgularına istem dosyalarında daha az oranda yer verildiğini saptadık. Bu hekimlerin büyük olasılıkla fazla olan poliklinik yükü nedeniyle öykü ve muayene sonucu elde ettikleri veriyi istem dosyasına daha az oranda aktarmaları ile ilişkilidir. Nörofizyoloji pratiğinde de laboratuvar çalışanları bu nedenle tetkik öncesi çoğu zaman hastanın istem dosyası ile birlikte poliklinik dosyasını incelemektedir.

Bu konuda ileride yapılacak çalışmalarda daha az rastlanılan tuzak nöropati türlerinin uygun sayılara ulaşılabileceği geniş hasta serilerine olanak tanıyacak ileriye dönük daha uzun süreli araştırma planlarının yapılması gerektiği görüşündeyiz.

BEÜN TIP FAKÜLTESİ DÖNEM III ÖĞRENCİLERİNİN EĞİTİM PROGRAMI KONUSUNDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Meltem Karakuş*, Mert Gedik*, Merve Tunç*, Merve Sena Türk*, Muhammed Ünal Öz*, Murad Emre Bilgin*, Murat Atakan Karabela*, Erol Aktunç**

* Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi dönem III öğrencisi

** Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği AD Öğretim Üyesi

ÖZET

Giriş:

2017-2018 eğitim öğretim dönemi içerisinde Bülent Ecevit Üniversitesi (BEÜN) Tıp Fakültesi, uyguladığı tıp eğitimi programının akreditasyonunu gerçekleştirmek üzere eğitim programında bazı yenilikler yapıp “Tıp Eğitimi Programlarını Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği” ne (TEPDAD) gerekli müracaatını yapmıştır. Eğitimin akreditasyonu için önemli olan gereklilikler arasında eğitim programının tüm paydaşlara tanıtılmasının ve ulaşımlarına açık olmasının önemli yeri vardır. Bu çalışma, BEÜN Tıp Fakültesi dönem III öğrencilerine eğitim programının tanıtılması konusunda mevcut durumu değerlendirmek üzere planlanıp yürütülmüştür.

Materyal ve metot:

Bu çalışma 2017-2018 eğitim öğretim dönemi içerisinde Bülent Ecevit Üniversitesi (BEÜN) Tıp Fakültesi dönem III öğrencilerinin “kanıta dayalı tıp” uygulama dersleri çerçevesinde yürütülmüş bir çalışmadır. Çalışmanın etik onayı için BEÜN İnsan Araştırmaları Etik Kuruluna müracaat edilmiştir. Çalışma, BEÜN Tıp Fakültesi Dönem III öğrencilerinden sözlü onam alınarak çalışmaya katılmayı kabul edenler üzerinde anonim anket uygulaması şeklinde gerçekleştirilmiştir.

Çalışmanın istatistiksel analizi SPSS 22.0 paket programı kullanılarak yapılmıştır. Sürekli değişkenler ortalama \pm SD veya ortanca (minimum ve maksimum değer) olarak sunulmuştur. Bağımlı değişkenlerin analizlerinde ki-kare testi kullanılmıştır.

Bulgular:

Bu çalışma, 143 Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem III öğrencisinden isimsiz olarak çalışmanın anket sorularını cevaplamayı kabul eden **116 kişi** üzerinde yapılmıştır.

Katılımcıların yaş ortancası **21 (min:20-max:26)**, 74’ü Kadın (**%63,8**), 42’si Erkek (**%36,2**) idi. Katılımcıların 65’inde (**%56,0**) Temel Tıp Bilimleri(TTB) kılavuzu vardı, bunların 43’ü Kadın(**%66,1**) 22’si Erkek(**%33,9**) idi. Katılımcıların 38’inde (**%32,8**) Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Çerçeve Eğitim Programı Rehberi vardı. Katılımcıların 78’i (**%67,2**) TTb kılavuzuna nereden ulaşabileceğini biliyordu. Katılımcıların 30’u (**%25,9**) TTb kılavuzunu okumuş, 15’i (**%12,9**) Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Çerçeve Eğitim Programı Rehberi’ni okumuştur. Katılımcıların 91’i (**%78,4**) Dönem III koordinatörünün adını biliyordu. Katılımcıların 60’ı (**%51,7**) danışman öğretim üyesinin adını biliyor, 39’u (**%33,6**) danışman öğretim üyesiyle iletişime geçmişti. Katılımcıların 87’si (**%75,0**) BEÜN Tıp Fakültesi’nin eğitim yapısının “Entegre Eğitim Sistemi” olduğunu biliyordu. Katılımcıların 56’sı (**%48,3**) amfi dersinin, 66’sı (**%56,9**) multidisiplin laboratuvar uygulamasının, 62’si (**%53,4**) mesleki beceri laboratuvar uygulamasının, 19’u (**%19,4**) kanıta dayalı tıp uygulamalarının faydalı öğrenme yöntemi olduğunu belirtiyordu. Katılımcıların 7’si (**%6,0**) profesyonellik, 6’sı (**%5,2**) hekimlik becerileri, 4’ü (**%3,4**) bilgiye yönelik eğitim olmak üzere BEÜN Tıp Fakültesi’nin tıp öğrencilerinde geliştirmeyi hedeflediği 3 ana eğitim alanı olduğunu biliyordu. Katılımcıların 43’ü

(%37,1) ders kurulu amaç ve hedeflerinin açıklanması derslerine katılıyor, 26'sı (%22,5) ders kurulu amaç ve hedeflerine ulaşıldığını belirtiyor, 66'sı (%56,9) ders kurulu amaç ve hedeflerine ulaşıldığı konusunda kararsızdı. Katılımcıların 12'si (%10,3) sözlü sınav, 39'u (%33,6) pratik sınav, 33'ü (%28,4) teorik sınav olmak üzere, BEÜN Tıp Fakültesi'nde uygulanan ölçme değerlendirme yöntemlerini faydalı buluyordu.

BEÜN Tıp Fakültesinde uygulanan sınav kurallarını katılımcıların 79'u (%68,1) soru kitapçıklarından, 3'ü (%2,6) rehberden, 11'i (%9,5) kılavuzdan, 27'si (%23,3) koordinatörden, 1'i (%0,9) internet sitesinden, 4'ü (%3,4) sınavlarda görevli eğitim üyelerinden, 1'i (%0,9) üst dönemlerdeki öğrencilerden öğrendiklerini belirtiyordu.

Sınavlardaki soru sayılarını katılımcıların 8'i (%6,9) dönem III kılavuzundan, 45'i (%38,8) soru kitapçığından, 79'u (%68,1) kendi hesaplayarak, 2'si (%1,7) sınıf başkanının duyurusuyla öğrendiklerini belirtiyordu.

Katılımcıların 24'ü (%20,7) geri bildirim toplantılarını, 57'si (%49,1) geri bildirim formlarını daha kolay ulaşılabilir olarak görüyordu. Katılımcıların 35'i (%30,2) geri bildirim yöntemlerini bilmiyordu.

Katılımcıların 19'u (%16,4) geri bildirim yöntemlerinin amacına ulaştığı konusuna katılıyordu, 55'i (%47,4) geri bildirim yöntemlerinin amacına ulaştığı konusunda kararsızdı, 27'si (%23,3) geri bildirim yöntemlerinin amacına ulaştığı konusuna katılmıyordu, 15'i (%12,9) geri bildirim yöntemlerinin amacına ulaştığı konusuna kesinlikle katılmıyordu.

Katılımcıların 6'sı (%5,2) TTB kılavuzunda soru dağılımlarına yer verilmesini, 1'i (%0,09) TTB kılavuzunda danışman öğretim üyelerinin adlarına yer verilmesini istedi.

Tartışma ve sonuç:

Öğrencilerin büyük bir kısmı eğitim yapısının entegre sistem olduğunu biliyordu. Öğrencilerin yarısından fazlasında temel tıp bilimleri kılavuzu vardı. Öğrencilerin yarısından fazlası danışman öğretim üyesinin adını biliyordu. Öğrencilerin çoğunluğu kılavuzu olmasına rağmen kılavuzu okumamıştı. Bu nedenle öğrencilerin eğitim sisteminin işleyişi ile ilgili bilgi eksiklikleri vardı. Rehberle sahip öğrenci sayısı kılavuza sahip öğrenci sayısından daha azdı. Öğrencilerin önemli bir çoğunluğu multidisiplin laboratuvar uygulaması ve mesleki beceri laboratuvar uygulamasının daha faydalı öğrenme yöntemleri olduğunu düşünüyordu.

Referanslar:

1-Temel Tıp Bilimleri Kılavuzu ve Mezuniyet Öncesi Tıp Eğitimi Çerçeve Eğitim Programı Rehberi

BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN SİGARA İÇME SIKLIĞI VE SİGARA İLE İLGİLİ BİLGİ TUTUM VE DAVRANIŞLARI

Ebrar Gümüşkale*, Rumeysa Feyza Gül*, Muhammet Kutluhan Nazlı*, Pedram Türkoğlu*, Aytaç Başaran*, Abdulkadir Demiral*, Berke Barut*, Erol Aktunç**

* Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi dönem III öğrencisi

** Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği AD Öğretim Üyesi

ÖZET

Amaç:

Sigara kullanımı tüm dünyada ve özellikle ülkemiz gibi gelişmekte olan ülkelerde görülen en önemli sağlık sorunlarından biridir. Dünya Sağlık Örgütü'ne (DSÖ) göre, dünyada yaklaşık 1.3 milyar insan sigara içmekte ve yılda beş milyondan fazla kişi sigaradan dolayı hayatını kaybetmektedir. Bu çalışmanın amacı BEÜ Tıp Fakültesi Dönem 3 öğrencilerinin sigara içme durumlarının, sigara ve zararları ile ilgili bilgi ve tutumlarının araştırılmasıdır.

Yöntem:

Araştırma Kesitsel tanımlayıcı tipte yapılmış bir anket çalışmasıdır. Demografik veri formu ve Fagerström Nikotin Bağımlılık testini cevaplamayı kabul eden dönem 3 öğrencilerine ait bulgular değerlendirilmiştir. Ankette öğrencilerin sigara içme konusunda bilgi, tutum ve davranışlarını değerlendiren soruları ve sonrasında nikotin bağımlılık düzeylerini belirlemek için Fagerström Nikotin Bağımlılık testini cevaplandırmaları beklenmiştir. Elde edilen veriler SPSS 22.0 paket istatistik programında değerlendirilmiştir.

Bulgular:

Araştırmaya katılan öğrencilerin yaşları 20-25 arasında değişmektedir. Araştırmaya katılanların yaş ortancası 21'dir. Olguların 66'sı (%68) kadın, 31'i (%32) erkektir. Araştırmaya katılan 97 kişiden 42'si (%43.3) hayatında en az 1 kere sigarayı denemişti. Sigarayı bir kez denemiş olan katılımcıların %54.8'i kadın, %45.2'si erkektir. Katılımcıların 18 (%18.6) tanesi halen düzenli olarak sigara kullandığını belirtmişti. Halen düzenli olarak sigara içenlerin 8'i (%44.4) kadın, 10'u (%55.6) erkekti. Düzenli olarak sigara içmeye başlama yaş ortancası 18 (min:14-max:20) olarak tespit edildi. Ankete katılanların 92(%94.8)'si sigara içmenin sağlığa herhangi bir zararının olduğunu bildiğini belirtmiştir. Sigara içme deneyimi olanlardan 23'ü (%58.9) sigarayı bırakmayı düşünmüştü. Sigara içme deneyimi olanlardan 22(%56.4) kişi sigara bırakma girişiminde bulunmuştu. Sigara bırakma yöntemlerinden en çok kullanılanı "Kararlı olmak" 5(%38) ve "Azaltarak kesmek" 4(%30) olarak belirtilmişti. Düzenli sigara içen 18 katılımcıya ait Fagerström Nikotin Bağımlılık testine göre 12(%66.6) kişi hafif bağımlı, 2(%11.1) kişi orta derece bağımlı ve 4(%22.2) kişi ağır derece bağımlıydı.

Sonuç:

Çalışmamızda saptanan en önemli bulgu BEÜ tıp fakültesi dönem 3 öğrencilerinin %18.6'sının sigara bağımlısı olduğunun tespit edilmesidir. Nikotin bağımlısı olan bu öğrencilerin büyük çoğunluğunun hafif bağımlılık düzeyinde bulunmaları nedeni ile sigara bırakma danışmanlığından yararlanabilecekleri düşünülmüştür. Bu çalışmanın diğer önemli bulgusu ise sigara bağımlılığı olan öğrencilerin sigara bırakma konusunda bilimsel yöntemlerle danışmanlık alabileceklerini bilmediklerinin tespit edilmesidir. Sadece bir öğrenci sigara bırakma konusunda yararlanabileceği nikotin bandı ve nikotin sakızlarının var olduğunu söylemiştir. Bu çalışma aracılığı ile,

düzenli sigara kullanan öğrencilerimize fakültemizin Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi Hastanesi bünyesinde bulunan sigara bırakma polikliniğinin yardımcı olabileceği konusunda bilgi verilmiştir.

BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ PATOLOJİ ANABİLİM DALINDA BİR YILLIK DÖNEMDE KANSER TANISI ALAN OLGULARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Dilruba YEKEN*, Duygu ULUSOY*, Ebru ERENDUR*, Eda Deniz ŞAHİN*, Emine İrem SÜHA*, Engin OKUT*,
Fatma İrem KIRNAPÇI*, Banu DOĞAN GÜN**

*Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 3 Öğrencisi

**Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi

ÖZET

Giriş

Kanser, beraberinde getirdiği sağlık sorunlarının yanı sıra uzun süreli mücadele gerektiren ve giderek artmakta olan bir hastalıktır. Dünya ülkelerinde olduğu gibi Türkiye’de de bütün ölüm nedenleri arasında kardiyovasküler hastalıklardan sonra ikinci sırada karşımıza çıkmaktadır. Böyle büyük bir sorunla savaşın gereklerinden birisi de mevcut olgular ile ilgili sağlıklı ve güvenilir istatistik bilgilerin oluşturulmasıdır.

Gereç ve Yöntem

Bu çalışmada Bülent Ecevit Üniversitesi Eğitim Araştırma Hastanesi Patoloji Bölümü’ndeki 2016 yılına ait 9424 adet biyopsi raporu taranarak 920 adet malign tümör ve in situ kanser olgusu saptanmış ve kayıt işlemi sırasında olguların cinsiyet, yaş, tümörün organ ve sisteme göre lokalizasyonu (topografi) ve tanı bilgileri kayıt edilmiştir.

Bulgular

Tüm olgular arasında malign tümör ve in situ karsinom olgu oranı % 10,24’tür. Toplam 920 olgunun 67’sini (%7.28) metastatik tümörler oluştururken, 15’ini (%1.63) in situ karsinomlar oluşturmaktadır. Olguların 503’ü erkeklerde (%54.7); 417’si kadınlarda (%45.3) gözlenmekte olup, erkek kadın oranı 1.2’dir. Erkeklerde en sık gözlenen ilk beş maligniteyi sırasıyla akciğer (%14.9), mide (%11.7), deri (%11.1), prostat (%10.9) ve kolona (%9.1) ait tümörler; kadınlarda ise sırasıyla meme (%31.4), deri (%13.9), kolon (%7.9), endometrium (%6.5) ve tiroide (%6) ait tümörler oluşturmaktadır. Erkeklerde en çok olgu (%49.3) 60-74 yaşları arasında; kadınlarda ise 45-59 yaşları arasında (%30.9) mevcut olup; bu yaş aralığında en çok gastrointestinal sistem tümörleri (%25.4) gözlenmektedir. Olguların 6’sını (%0.7) 0-14 yaş grubundaki tümörler oluşturmakta ve bu yaş grubunda da en çok hematopoietik sistem tümörleri (%50) gözlenmektedir.

Sonuç

Çalışmamızda kadında ve erkekte en sık gözlenen kanser tipleri Türkiye ve Dünya verileri ile aynı iken, diğerlerinin sıklık sırasında farklılıkların gözlenmesi; bölgesel farklılıklarla, kurumumuzda kanser tanı ve tedavisinde çalışan birimlerin alt yapı olanaklarındaki varyasyonlar ile açıklanabileceği gibi, olgu sayımızın kısıtlı bir zaman dilimini yansıtır olması da önemli bir etkidir. Olgu serisinin genişletilerek daha geniş zaman dilimini kapsayarak yapılacak olan çalışmalarda daha sağlıklı sonuçlar elde edilecektir.

GEBELERDE ANKSİYETE DURUMUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Seda UZUNOĞLU¹, Seda SOLAK¹, Semih USLU¹, Sırrı Gürhan ÇELEN¹, Yağmur GEDİK¹, Zeynep TÜRK¹, Zeynep Sümeyye BARUT¹, Aykut BARUT²

¹ Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 3 öğrencisi

² Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum A.D. öğretim üyesi

ÖZET

Amaç: Bu çalışmanın amacı, gebe polikliniğine başvuran gebelerin sosyodemografik özelliklerini belirleyerek, bunların anksiyete ile ilişkisini araştırmak.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi Gebe Polikliniği'nde Şubat-Nisan 2018 tarihleri arasında başvuran 90 gebe alınmıştır. Çalışmaya alınan gebelere sosyodemografik anket formu ve Beck Anksiyete Ölçeği uygulanmıştır.

Bulgular: Çalışmamızda Beck Anksiyete Ölçeğine göre gebelerin %70'inde (s:63) anksiyete bulguları saptanmıştır. Planlı olmayan gebelik ile anksiyete sıklığında anlamlı bir paralellik saptanmıştır.

Sonuç: Gebelerde anksiyete yüksek bir oranda (%70) görülmektedir. Bununla ilişkili sosyodemografik etkenlerin saptanması gebelerin sağlığına önemli katkı sağlar.

Anahtar sözcükler: Anksiyete, Sosyodemografi, Gebelik.

SOLUNUM YOLU VİRAL ETKENLERİNİN SIKLIĞI

Fatih KALINKAYA*, Mehmet Fatih YILMAZ* Muhammed KINAY*, Fatma Nur OKAY*, Ahunur AKÇA*, Mariam Haj KADOUR*, Hiba BADAWI*, Ali Tunahan TOPÇU*, Prof. Dr. Canan KÜLAH**

*Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem III öğrencisi

** Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Klinik Mikrobiyoloji AD

ÖZET

GİRİŞ

Bu araştırmamızda hastanemize rutin olarak başvuran ve solunum yolu enfeksiyonları şikayetleri olan bireylerde solunum yolu viral etkenlerinin sıklığının belirlenmesi amaçlandı.

GEREÇ VE YÖNTEM

Mayıs 2016 - Mart 2018 tarihleri arasında mültepleks PCR yöntemi ile solunum yolu örnekleri değerlendirilen 359 hastanın etken dağılımları retrospektif olarak değerlendirildi.

BULGULAR

Solunum yolu viral enfeksiyonu olan hastaların yaklaşık %50'sinde solunum virüsleri pozitif bulundu. Hastaların yaklaşık % 20'sinde çoklu virüs enfeksiyonları saptandı ve bunların %90'a yakınının çocuk hastalar olduğu görüldü. En sık rastlanan üç patojenin RSV (Human respiratory syncytial virüs), HRV (Human rhinovirus) ve influenza virüsü olduğu görüldü. 2 yaş altı çocuklarda erişkin hastalara göre; RSV yaklaşık % 15 oranında daha fazla saptanmıştır. Bu nedenle 0-2 yaş grubunda enfeksiyon geçiren çocukların mikrobiyoloji laboratuvarından klinik tedavi amaçlı tanı alması çok önemlidir. Bizim bulgularımızda da iki yaş altı çocuklarda en sık etkenin RSV olması bu hipotezleri doğrular niteliktedir.

SONUÇ

Çalışma grubunun %48,46'sında viral etken saptanmıştır. Bu nedenle viral solunum yolu enfeksiyonlarına neden olan virüslerin hızlı ve duyarlı tanısı gereksiz antibiyotik kullanımının engellenebilmesi ve bu virüslerin neden olabilecekleri hastane enfeksiyonlarının önlenmesi açısından klinisyene yol gösterici olacaktır.

HEKİM TUTUMLARININ HASTALAR TARAFINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Murat BAKIR⁽¹⁾, Şeref BÜYÜKAY⁽¹⁾, Özge COŞAN⁽¹⁾, Samet ÇOBAN⁽¹⁾, Melis KÖKSAL⁽¹⁾, Fırat ÜNAL⁽¹⁾, Mutlu YÜKSEK⁽²⁾

⁽¹⁾Stajyer Dr, Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dönem 3, Zonguldak, Türkiye

⁽²⁾Doç. Dr, Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

ÖZET

Amaç:

Hasta-hekim ilişkisinin ilk basamağı olan anamnez alma ve fizik muayene aşamaları gerek hastanın tedavi sürecini gerekse doktorun çalışma standartlarının kalitesini önemli derecede etkilemektedir. Bu çalışmada tıp fakültelerinde okutulan “hasta-hekim ilişkisi, anamnez alma ve fizik muayene ” derslerinin, hastalardan alınan bilgiler doğrultusunda, hastanemizde uygulanma düzeyi ve sonuçlarının saptanması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntemler:

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi polikliniklerinde, Şubat-Mart 2018 tarihleri arasında, tüm incelemeleri bitmiş ve reçete yazılmış 422 hastaya, yüz yüze, hekimlerin kendilerine davranış ve tutumlarını içeren 19 soruluk anket uygulandı. Alınan sonuçlar SPSS paket programı ile değerlendirildi.

Bulgular:

Hastalardan edindiğimiz bilgilere göre; hastaların muayene oldukları doktordan memnun olma oranı %99,3 idi. Hastaların %84,4’ü muayeneye geldikleri doktor hakkında daha önceden bilgi sahibi olduklarını ifade etti. Muayene sırasında, doktorların kendini tanıma oranı %23,5, hastaların dertlerini dinleme oranı %96’ydı. , Ortalama muayene süresi, hastaların ifadelerine göre, 9,2±5,7 dakika olarak belirlendi. Hastaların muayene sürelerini yeterli bulma oranı %85,3’tü. Katılımcıların %67’sinin fizik muayenesi yapılmış, %85,8’inin tanısı doktoru tarafından kendisine iletilmiş, %84,4’ü reçetelendirilen ilaçlar hakkında bilgilendirilmişti. Doktorların hastalarla anlayacakları ifadeler kullanarak konuşma oranları %95, doktorların nezaket kelimeleri tercih etme oranları %80,1, hastaların doktorlara karşı güven duyma oranı ise %86,3 olarak saptandı.

Sonuç:

Hastanemiz polikliniklerine başvuran tüm işlemleri biten hastalarla yaptığımız bu anket çalışmamızda, doktorlar kendilerini hastalara tanıtmakta yetersiz ve hastaların belirttiği muayene süresi de standartların altında bulunmuştur. Buna rağmen hastalar hekimlerin kendi şikayetlerini dinlediğini ifade etmektedirler. Sonuç olarak ankete katılan hastaların doktorlardan memnun kaldıkları ve bu doktorlara güvendikleri sonucuna vardık. Bu sonuçlar da tıp fakültelerinde öğretilen hekim-hasta ilişkisi derslerinin önemli olduğunu, devamlılığının sağlanması gerektiğini ve gerekirse pratik aktivasyonlarla pekiştirilmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Sözcükler: Anket, hasta hekim ilişkisi, memnuniyet, fizik muayene, anamnez

MEZUNİYET ÖNCESİ VE SONRASI HEKİMLERİN BEYAZ ÖNLÜĞE BAKIŞI

Elif KULAKOĞLU^a, Elif Selcen TURAN^a, Emre KARACA^a, Esmâ ZENBİLLİ^a, Esranur AKBIYIK^b, Fatih KARAARSLAN^a, Gamze AŞGIN^a, Ayşe Semra DEMİR AKÇA^b

^a Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dönem III, Zonguldak

^b Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Zonguldak

ÖZET

Amaç: Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Uygulama ve Araştırma Hastanesi'nde çalışan mezuniyet öncesi ve sonrası hekimlerin beyaz önlüğe bakış açısını değerlendirmeyi, beyaz önlüğü tercih etme ve etmeme nedenlerini öğrenmeyi amaçladık.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamıza Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi 4,5,6. Sınıf öğrencileri, asistan doktorları ve uzman doktorlarından oluşan 430 kişi dahil edilmiştir.

Bulgular: Anketimize katılanların yaş ortalaması $28,35 \pm 8,665$ ve %58,8 i kadınlardan oluşmaktadır. Minimum yaş 20, maksimum yaş ise 67'dir. Anket katılımcılarının %19.5'i çalışma saatleri içinde her zaman beyaz önlük giymeyi tercih ettiğini belirtmekle beraber %39.8'i sıklıkla, %22.3'ü bazen, %12.8'i nadiren, %5.6'sı hiçbir zaman cevabını vermiştir.

Sonuç: Bu anket çalışmasının sonuçlarına göre yaşla beraber beyaz önlük giyme sıklığı azalırken, öğrenci-temel-dahili-cerrahi bilimlere göre bu sonuç değişmektedir. Beyaz önlüğü en sık giyen grup 4. sınıf öğrencileridir, en az kullananlar cerrahi bilim hekimleridir. Beyaz önlük giyenlerin giyme nedenleri arasında en sık verilen cevap beyaz önlüğün daha profesyonel görüldüğünün düşünülmesidir. Beyaz önlük giyilmemesinin en sık nedeni ise beyaz önlüğün çok sık temizlenmesi gerektiğidir.

Anahtar sözcükler: Anket, beyaz önlük, hekimlerin beyaz önlük giymesi, hekimlerin beyaz önlük giymemesi

YENİ SAAT UYGULAMASININ ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN GÜNLÜK YAŞANTISINA ETKİLERİNİN İNCELENMESİ

Hazal Kardelen KAHRAMAN¹, Gaye ATMACA¹, Güliz GÜLÜN¹, Hasbiye ÇALIŞKAN¹, İpek ÖRENBAŞ¹, İrem TOKEL¹, Melike SARIDOĞAN¹, Zehra SAFİ ÖZ²

1. Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 3 öğrencisi
2. Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyoloji AD öğretim üyesi

ÖZET

Amaç: Bu çalışmada, yeni saat uygulamasının, üniversite öğrencilerinin günlük yaşamı üzerine etkilerini araştırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamız 2018 Ocak ayında Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 2 ve Dönem 3 öğrencilerinin yer aldığı anket çalışmasıdır. 3'ü açık uçlu, 14 tanesi kapalı uçlu olmak üzere 17 soruluk anketimiz dönem 2 ve dönem 3 öğrencilerine gönüllülük esasına dayanarak uygulanmıştır ve sonuçlar değerlendirilmiştir. Anketimiz, kişinin cinsiyeti, yaşı, hafta içi ortalama kaç saat uyuduğu, hafta içi sabah uyanmakta zorlanıp zorlanmadığı, hafta sonu saat kaçta uyandığı, hafta sonu uyanmakta zorlanıp zorlanmadığı, saatlerin geri alınması nedeniyle karanlıkta uyanmanın günlük yaşamını nasıl etkilediğini, sabah derslerine katılımının değişip değişmediği, sabah katılmadığı derslerden dolayı başarısında düşüş olup olmadığı, hafta içi akşamları ders çıkışı havanın 1 saat daha geç kararmasından nasıl etkilendiği, saatlerin geri alınmamasının sosyal aktivitelere katılma sıklığını nasıl etkilediği, hafta içi ders çıkışı havanın daha aydınlık olmasının sosyal aktivitelere ayırdığı zamanı nasıl etkilediği, sosyal aktivitelere ayıracak zamanının daha fazla olmasının ruh halini hangi yönde etkilediği, kışın havanın erken kararmasının uyku saatini nasıl etkilediği, kışın havanın erken kararmasının ders çalışmaya ayırdığı zamanı nasıl etkilediği, saatlerin 1 saat geri alınmasını isteyip istemediğine yönelik sorulardan oluşmuştur.

Bulgular: Çalışma grubunun cinsiyet dağılımları incelendiğinde %59.1 kadın, %38.8 erkek, %2.1 cinsiyet belirtmemiştir. Öğrencilerin %31.4'ü saatlerin geri alınmaması nedeniyle karanlık bir havada uyanmanın günlük yaşamları üzerine çok olumsuz etkisi olduğunu belirtirken, %3.7'si çok olumlu etkilediğini söylemiştir. Saatlerin bir saat geri alınmasını isteyip istemedikleri sorusuna, %69.2 evet, %30.8'i hayır cevabını vermiştir. Sabah uyanmakta zorlanan katılımcıların %76'sı buna rağmen saatlerin geriye alınmasını istemezken, bu kişilerin akşam havanın geç kararmasından nasıl etkilendiklerine bakıldığında ise %58.1'inin olumlu cevabını verdiği görülmektedir.

Tartışma ve Sonuç: Ülkemizde iki senedir uygulanmakta olan yeni saat uygulamasının öğrencilerin günlük yaşantıları üzerine olumlu ya da olumsuz yönde etkisi olduğu görülmüştür. Bulgularımızdan bir kısım öğrencinin akşam zaman dilimini daha çok önemseydiği çıkarımı yapılabilmekte ancak iki durumdan da olumsuz etkilenmesine rağmen saatlerin geriye alınmasını istemeyen öğrenciler üzerinde, nedenlerin aydınlatılabilmesi adına daha ayrıntılı bir araştırma yapılması gerektiği düşünülmüştür.

Anahtar kelimeler: Yeni saat uygulaması, uyku düzeni, biyolojik ritim, sosyal yaşantı

DIYABETE BAĞLI MAKÜL ÖDEMİ OLAN HATALARDA YAŞAM KALİTESİNİN BELİRLENMESİ

Şule Ayşegül Şahin*, Sibel Dalgeç*, Yılmaz Kerem Akayoğlu*, Sümeyra Afşar*, Yaren Çelik*, Seyhan Arslan*, Umut Mertcan Güler*, Doç. Dr. Atilla Alpay**

* Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem 3 öğrencisi

**Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları AD öğretim üyesi

ÖZET

AMAÇ

Kronik bir hastalık olan diyabetin yaşam kalitesini olumsuz yönde etkilediğini bildiren birçok çalışma vardır. Bu çalışmada diabetes mellitus'a bağlı görme kaybı olan ve intravitreal enjeksiyon uygulanan hastalarda yaşam kalitesi araştırılmıştır.

GEREÇ ve YÖNTEMLER

Araştırmaya Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Polikliniği'nde ayaktan takip edilen, diyabetik maküla ödemi sebebi ile düzenli aralıklarla intravitreal enjeksiyon yapılan 45 yaş üstü 50 kişi hasta grubu olarak, Göz polikliniğine gelen ve yaşam kalitesini bozabilecek herhangi bir sistemik hastalığı bulunmayan 45 yaş üstü 50 kişi de kontrol grubu olarak dahil edildi. Bütün hastalar WHOQOL-BREF (TR) yaşam kalite ölçeği kullanılarak değerlendirildi. WHOQOL-BREF(TR) ile Görme kaybı olan diyabetik retinopati hastalarda WHOQOL-BREF(TR) ile bedensel, ruhsal, sosyal, çevre ve genel yaşam kalitesinin değerlendirildi ve bu sonuçlar kontrol grubuyla karşılaştırıldı.

BULGULAR

Hastaların yaş, cinsiyet ve görme keskinlikleri arasında anlamlı bir fark görülmemiştir. Hastalığı olan kişilerin olmayan kişilere göre genel sağlık, fiziksel sağlık, sosyal sağlık ve çevre yönünde anlamlı fark bulunmamıştır. Yalnızca psikolojik sağlık yönünden hastalığı olanların psikolojik sağlığı olmayanlara göre anlamlı derecede iyi bulunmuştur.

TARTIŞMA

Çalışmamızda göz içi enjeksiyon tedavisi alan hastaların kontrol grubuna göre psikolojik sağlıkları daha iyi olarak bulunmuştur. Bunun nedeni olarak bu hastaların görme kaybının sebebini bilmeleri, bu durumu kabullenmeleri ve bir tedaviye ulaşmış olmaları olarak görüyoruz. Ayrıca araştırmamızda diyabetik retinopati ye bağlı görme kaybı olan hastalarda enjeksiyon tedavisinin* faydalarını görmeleri hastaların psikolojik durumunu olumlu yönde etkilemiştir.

TOPLUM KÖKENLİ ÜRİNER SİSTEM ENFEKSİYONLARI: ETKENLER, ANTİBİYOTİK DUYARLILIKLARI VE RİSK FAKTÖRLERİ

Kübra Bağır*, Muhammet Talha Balcı*, Barış Can Baytekin* , Tuğçe Çınar*, Muhsin Efe Güner*, Meryem Selbi* ,
Sümeyye Yaylacı*, Nihal Pişkin**

*Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dönem III öğrencisi

** Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji AD öğretim üyesi

ÖZET

Giriş: Toplum kökenli üriner sistem enfeksiyonları (ÜSE) günlük hayatta sık karşılaştığımız enfeksiyonlardan biridir. Komplike olmayan üriner enfeksiyonların % 80'inden fazlasında *E. coli* etkindir. Bu çalışmada toplum kökenli üriner sistem enfeksiyonu tanısıyla takip ve tedavi edilen hastalarda; ÜSE klinik ve laboratuvar özelliklerinin belirlenmesi, izole edilen etken dağılımlarının ve direnç profillerinin tanımlanması amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi Enfeksiyon Hastalıkları servis ve/veya polikliniğine, 1 Ocak 2016- 31 Aralık 2017 tarihleri arasında "ICD N39.0 Üriner sistem enfeksiyonu" tanısı ile başvuru yapmış hastalar retrospektif olarak değerlendirildi.

Bulgular: Son iki yıl içinde "ICD N39.0 Üriner sistem enfeksiyonu" tanısı ile başvuru yapmış 346 hastanın 254 tanesi çalışmaya dahil edildi. Hastaların 176'sı (%69.3) kadın; 78'i (%30.7) erkekti. Ortalama yaş 54,23 (±19,57) idi. Hastaların % 78'inin sistit, %19.3'ünün piyelonefrit, % 2.8'inin ürosepsis tanıları aldığı belirlendi. İdrar kültürü alınan 175 hastanın 76'sında (%43.4) üreme mevcuttu. En sık etkenler *E. coli* (% 45.9), *Klebsiella spp.* (% 20.3) ve *Enterococcus spp* (% 12.2) olarak saptandı. Etkenlerin antibiyotik duyarlılıkları değerlendirildiğinde; fosfomisin % 95.2, amikasin % 91.5, meropenem % 88.9, nitrofurantoin % 78.3 ile en etkili antibiyotikler olarak bulunurken, siprofloksasine % 39.6, sefuroksime % 53, seftriaksona %50 direnç saptandı.

Sonuç: Toplum kökenli ÜSE'de, özellikle alt ÜSE semptomları ile başvuran hastalarda, fosfomisinin etkili bir antibiyotik olduğu ve ampirik tedavide kullanılabileceği belirlenmiştir. Ancak özellikle siprofloksasin ve sefalosporin direncinin yüksekliği dikkat çekmiştir.

Anahtar kelimeler: Üriner sistem, enfeksiyon, sistit, piyelonefrit

TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNDE KAHVALTI YAPMA ALIŞKANLIĞININ OKUL BAŞARISI ÜZERİNE ETKİSİ

Serhat Furkan Acar¹, Yahya Demir Kaynak¹, Muzaffer Fatih Türk¹, Tuğçe Mansuroğlu¹, Sümeyye Sultan Ezenci¹, Emre Yeşil¹, Emre Kaygusuz¹, Ferit Akgül²

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Dönem III,

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Kardiyoloji AD.

Amaç: Çocuklarda yapılmış çalışmalarda ailesi ile kahvaltı yapan çocukların kahvaltı yapmayanlara göre okul başarılarının daha yüksek olduğu gösterilmiştir. Bu çalışmadaki amacımız tıp fakültesinde okuyan öğrencilerde kahvaltı yapma alışkanlığının okuldaki akademik başarılarına etkisini araştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Dönem II veya III'te okuyan 200 öğrenci (yaş ortalaması 21.32 ± 1.2) alındı. Öğrenciler düzenli kahvaltı yapan ve düzenli kahvaltı yapmayan olmak üzere iki gruba bölündü. İstatistiksel analizde ki-kare ve Student-t testi kullanıldı.

Bulgular:

Parametreler	Düzenli Kahvaltı Yapanlar	Düzenli Kahvaltı Yapmayanlar	P
Cinsiyet, ekek/kadın	31/74	40/55	0.044
Yaş, yıl	21.11 ± 1.1	21.45 ± 1.3	0.167
VKİ, kg/m ²	22.26 ± 2.9	22.72 ± 4.1	0.350
Kaldığı yer, yurt/ev	56/49	34/61	0.009
Lisede düzenli kahvaltı yapma, E/H	97/8	56/39	0.001
Sigara alışkanlığı, E/H	2/103	19/76	0.001
Uyuma saati, 10-12 arası/ 12 den sonra	24/81	11/84	0.027
Sabah dersine girme, E/H	93/12	69/26	0.003
Komitelerdeki ortalama sınav puanı	78 ± 12	76 ± 10	0.352
Sabah derslerinde dikkat dağınıklığı, H/E	64/41	55/40	0.384

VKİ, vücut kitle indeksi; E, Evet; H; Hayır

Sonuçlar: Yurtta kalan öğrenciler evde kalan öğrencilere göre daha sık düzenli kahvaltı yapmaktadırlar. Üniversitede düzenli kahvaltı yapan öğrencilerin çoğu lisedeyken düzenli kahvaltı yaparken, üniversitede düzenli kahvaltı yapmayan öğrencilerin yarısına yakını lisedeyken düzenli kahvaltı yapmamaktadırlar. Okuldaki akademik başarının göstergesi olan komitelerdeki ortalama sınav puanında düzenli kahvaltı yapan öğrenciler ile düzenli kahvaltı yapmayan öğrenciler arasında fark gösterilememiştir.

BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ ÖĞRETİM ÜYELERİNİN TAMAMLAYICI VE ALTERNATİF TIP (TAT) YÖNTEMLERİ İLE İLGİLİ BİLGİ VE TUTUMLARI

Sedanur Hıraözlü*, Seher Çorbacı*, Selinay Vatansever*, Selen Bilici*, Sena Uzun*, Sergen Yılmazarslan*, Sevde Güneysu*, Fürüzan Köktürk**

* Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Dönem 3, Zonguldak

**Bülent Ecevit Üniversitesi, Biyoistatistik AD, Zonguldak

ÖZET

Amaç: Bu çalışmayla Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi öğretim üyelerinin tamamlayıcı ve alternatif tıp (TAT) yöntemleri hakkındaki bilgi ve tutumlarının değerlendirilmesi amaçlandı.

Gereç ve yöntem: Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi öğretim üyelerinin 109'una 18 soruluk anket uygulanmıştır. İstatistiksel değerlendirme SPSS 19.0 paket programıyla yapılmıştır.

Bulgular: Öğretim üyelerinin kurs/eğitim isteği ile kursa/eğitime katılımları arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Öğretim üyelerinin TAT yöntemlerini hastalarına önermesi ve SGK kapsamına alınması istekleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmaktadır. Kursa/eğitime katılan öğretim üyelerimizin TAT yöntemlerini kullanma oranı anlamlı olarak fazladır. Yapılan anket çalışmalarının sonucunda: cinsiyet ile TAT yöntemlerini kullanım arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Dahili Tıp öğretim üyelerinin tıp lisans eğitimi sırasında TAT yöntemleri hakkında bilimsel eğitim verilmesini Cerrahi Tıp öğretim üyelerine kıyasla daha çok desteklediği sonucu elde edilmiştir. Bilgi seviyesini az olarak tanımlayan katılımcıların; orta ve iyi olarak tanımlayan katılımcılara göre yaşça daha küçük oldukları tespit edilmiştir.

Sonuç: Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi öğretim üyelerinin TAT yöntemleri hakkında bilgi düzeylerini yeterli bulmadıkları ve eğitim almak isteyen öğretim üyelerinin bulunduğu sonucuna varılmıştır.

**BEÜ SAĞLIK UYGULAMA VE ARAŞTIRMA HASTANESİ DAHİLİYE VE HEMATOLOJİ
POLİKLİNİKLERİNDE DEMİR EKSİKLİĞİ ANEMİSİ TANISI ALAN HASTALARIN EPİDEMİYOLOJİK
İNCELEMESİ**

Ozan Can Koçer*, Öykü Okur*, Özge Odaman*, Özge Can Topal*, Özlem Özdemir*, Rûveyda Meral*, Saadet
Büşra Çivilibal*, Şehmus Ertop**

* Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Dönem III öğrencisi

** Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları AD Üyesi